

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

”והאמת והשלום אהבו...”

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי דוד מור הי"ו. שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן. מוקירים ואוהבים מאוד משה יזדי.

1,011

מפיץ ראשי-דותן כהן: 054-888-39-69

אדרכת לשר אלה

לקח פרשיות 'תזריע-מצורע' תשפ"א ”והלא אמרתי לכם שמיד עם היוולדו הביאוהו אלי כדי שאברכהו” השיב הבאבא חאקי זיע"א

בפרשתינו השבוע מצוינו אלוקינו על מצוות "ברית-מילה" בפסוק: "וביום השמיני ימול בשר עורלתו". רבי חיים בן עטר הקדוש זיע"א שואל בספרו "אור-החיים": מדוע נאמר "וביום השמיני" בתוספת "ו" החיבור? ומתרץ הוא ז"ל: רמזו רמזו לנו אלוקינו בתורתנו הקדושה: כל הרוצה לזכות בבן זכר, עליו להיזהר מאד במצות "טהרת-המשפחה", ולכן מיד לאחר שהוזהרנו בפרשתינו על איסור הנדה, מופיע הפסוק "וביום השמיני ימול בשר עורלתו", עם "ו" החיבור לפסוק שלפניו, ללמדנו: הזהיר מאיסור הנדה זוכה הוא לבן זכר ויקיים בו מצוות "ברית-מילה". כך דרכה של תורתנו, גנוזות בה כל התרופות וכל הישועות לכל הבעיות, וכיון שזכו רבותינו, מאורי התורה, לקדש את עצמם, עלו והתעלו והזדככו, וגילו את כל סודות תורתנו הקדושה ואת כל הישועות הצפונות בה לכל הבעיות כולן. כזה היה אחיו של באבא סאלי זיע"א, האדמו"ר הקדוש רבי יצחק אבוחצירא זיע"א המכונה: "באבא חאקי" [שהשנה 45 שנה לפטירתו], שבהיותו רבה של העיר רמלה היה מכתת את רגליו מעיר לעיר וממושב למושב, כדי לעורר ולחזק את אחינו בני ישראל שבכל אתר ואתר בקיום התורה והמצוות. באחד מביקוריו ביישוב מסוים בו הרצה את דבריו במתק שפתיים נפלא, ניגשו אליו לאחר דרשתו בני היישוב וצרתם בפיהם: "רבינו הקדוש! יש פה תרנגול משונה שלא מפסיק לקרקר בקולי קולות, מטריד הוא אותנו מאד וכמעט בכל הלילות נודדת שנתנו מעינינו". מיד ענה להם ואמר: "יש פה ילד שהוריו עדיין לא מלו אותו". הביטו האנשים זה בזה בתימהון ואמרו: "לא ידוע לנו על ילד כזה". "הזדרזו לברר", ענה להם רבינו, "ובעז"ה תמצאו". לאחר כחצי שעה חזרו האנשים ואמרו: "כן רבינו, מצאנו והבאנו עימנו את הורי הילד". כשעמד אביו של הילד בפני רבינו, פרץ הוא בבכי ואמר: "רבי! מעולם לא חשבתי שלא למול את בני, אך מה אעשה ולא היתה בידי יכולת כספית לערוך את סעודת ה"ברית-מילה" והחלטנו לדחותה כדי שאף אנו נעשה סעודה כמו כל חברינו, אך לצערנו הרב מצבנו הכספי לא השתפר וכבר עברו חמש שנים ועדיין לא מלנו את בנו". מיד ציוה כבוד הרב להכין סעודה מפוארת לכבוד המצוה, וערכו הם וקיימו את מצוות "ברית-מילה" בו ביום. מיותר לציין שמיד עם קיום מצות "ברית-מילה" בילד זה הפסיק אותו תרנגול את קירקוריו הקולניים. וכששאלו את באבא חאקי: "מניין? איך ידעת שיש כאן ילד לא מהול?" ענה הוא להם בענות חן: "אין דבר שלא רמוז בתורתנו הקדושה, וצריכים אנו רק להתקדש ולהיטהר וכל צפונותיה יחשפו בפנינו". זאת ועוד: מעשה בזוג שהיו נשואים חמש עשרה שנה ועדיין לא זכו לפרי בטן. כששמעו הם על האותות ומופתים שמתרחשים בעיר רמלה בכוחו של פועל הישועות "באבא חאקי" זיע"א, הזדרזו

ובאו לביתו ובדמעות שליש שטחו את בקשתם לזכות לזרע של קיימא בפני רבינו זיע"א. "הסירו כל דאגה מליבכם" אמר להם הרב, "בעזרת ה' יתברך תוך שנה תזכו לזרע קודש בר קיימא, אך בקשה אחת לי אליכם, מיד כשיולד הילד הביאוהו נא אלי כדי שאברכו". עוד באותה שנה זכו הם לבן בכור, ומשמחתם והתרגשותם הגדולה שכחו את בקשתו של הרב. כשגדל הילד והתברר שאינו יכול ללכת ברגליו, הצטערו הם מאד, ולאחר כל ניסיונותיהם של הרופאים שעלו בתוהו, נזכר לפתע האבא ואמר לאשתו: "באבא חאקי" הוא זה שזכינו בברכתו לבן זה, למה שלא נלך אליו ונבקש ברכה לבריאותו של בנו?" מדיבור למעשה יצאו הם מיד לדרכם כשפניהם מועדות לעיר רמלה. כשנכנס האבא עם בנו בידו לביתו של הרב, פרץ הוא בבכי ואמר ל"באבא חאקי": "רבי קדוש! זכיתי וילד זה נולד בזכות ברכתך, אך עתה ראה איזה שבר עצום, בנו זה משותק הוא ברגליו ואינו יכול ללכת כלל". "והלא אמרתי לכם שמיד עם היוולדו הביאוהו אלי כדי שאברכהו", אמר להם הרב. נזכרו הזוג בבקשתו של רבינו ומיד ביקשו את סליחתו והסבירו שמהתרגשותם הגדולה שכחו הם את בקשתו. "לא נורא" אמר להם רבינו, "הושיבוהו בבקשה על ברכי", ומיד כשישב הילד על ברכיו של רבינו, לקח הוא מלם ומרח בהם את רגליו של הילד. וראה זה פלא, שלאחר שהורידו הרב מברכיו הלך הילד כאחד האדם לתדהמתם של כל הנוכחים. "באבא חאקי" נולד בשנת תרנ"ה לאביו הקדוש רבי מסעוד, בנו של קדוש-ישראל רבי יעקב אבוחצירא זיע"א, וביום כ"ה אדר ב' בשנת תש"ל נסע הוא לבקר את אחיו באבא סאלי זיע"א שבנתיבות, בדרכו חזרה לרמלה עלתה נשמתו בסערה השמימה בתאונת דרכים טראגית אשר זעזעה את כל ארץ ישראל. באבא סאלי זיע"א בכה במשך כל השלושים יום ומיאן להתנחם על אחיו האהוב, עד שבליל השלושים התגלה אליו באבא חאקי ואמר לו: "מדוע אתה בוכה אחי היקר"? "איך לא אבכה" ענה באבא סאלי, "וואני נשארתי יחיד מכל בית אבא, גם הצער הגדול שהיה לך בתאונה אינו מניח לי", "דע לך" אמר לו באבא חאקי, "לא הרגשתי אלא רק את הכאב של המכה הראשונה בשעת התאונה ומיד יצאה נשמתו ועלתה השמימה, ומתענג אני בן עדן מזיו השכינה, ומיום ליום הולך וטוב לי. אז אנא קום ותפסיק לבכות עלי ותשמח בשמחתך". באבא סאלי התנחם והתעודד מאד מחלום זה והיה מרבה לספרו בהרבה מאד הזדמנויות. ויהי רצון שנזכה אף אנחנו להתקדש ולהיטהר ברוב עוז ותעצומות ויזכנו אבינו שבשמים להבין בסודות וצפונות תורתנו הקדושה, וימלא כל משאלות ליבנו לטובה ולברכה, ובמהירה ידון יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתנו אמן ואמן!!!

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך ישועות מקיפות וכל טוב משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
שלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 02-625-23-23 או בפקס: 052-890-80-65

עשה לך רב

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

יש לי חבר טוב, ממש כאח. מאז היותנו ילדים בקיבוץ בצפון הארץ גדלנו יחד.

גם בליחות היינו נרדמים ביחד לפעמים בביתי ולפעמים בביתו. כיום אנחנו בגיל 38 עדיין חברים טובים מאד, אלא שדבר אחד מעיב מאד על חברות זאת ואני מרגיש שאיני יכול יותר.

לפני כארבע שנים חזרתי בתשובה, חברי ערן [שם בדוי] ניסה מאד להניאני מכך, אך כל ניסיונותיו עלו בתוהו.

נעימות היהדות ואמיתותה שיכנעוני שזאת הדרך הנכונה, וברוך ה' אני ורעייתני מתחזקים בקיום המצוות ושמחים מכך מאד.

כנראה שזה צורם מאד לערן, ובכל הזדמנות הוא מנחם ואף מבזה את דרכינו. לפעמים הוא משתמש בביטויי גנאי קשים מאד. מעולם הוא לא התבטא כך. גם בנושאים שבהם היו לנו חילוקי דעות, ידענו תמיד לכבד זה את זה, אך בנושא היהדות הוא לא מרפה ואף פוגע מאד.

אנחנו אוהבים מאד אותו ואת אשתו ולא רואים את עצמנו מתנתקים מהם, ואף מצפים ומתפללים על כך שגם הם יחזרו בתשובה, אך בינתיים אנחנו מצטערים מאד מיחסו הפוגע והמזלזל בכל דבר שיש בו ריח היהדות.

לפני כשנה נולד לו בן שני, ובצעד הפגנתני ואנטי הוא החליט לעשות 'ברית מילה' בחדר ניתוח על ידי מנתח, ובשום אופן לא על ידי רב ואף לא בנוכחות רב.

כששאלתי בעדינות מדוע הוא לא מזמין את הרב המוהל שמל את בנו הראשון? "הייתי טיפש!!! אני כועס על עצמי עד היום שהזמנתי את הרב בפעם הקודמת", ענה הוא לי והוסיף:

"בפעם שעברה, הרב ביקש ממני להביא צלחת עם עפר כדי לשים בה את ה'עורלה', למרות שחששתי מאד מכך שזה לא אסתטי, הוא לא ויתר לי והתעקש שאביא עפר!!! זו לא פרימיטיביות שעלולה לסכן את התינוק? למה חוסר האסתטיקה הזאת? למה להביא עפר ליד ילד מדמם? אם יעוף גרגיר עפר על האבר המדמם של התינוק, זה יכול לגרום לזיהום בלתי הפיך"!!!

לא ידעתי מה לענות לו ושתקתי. לצערי הרב התינוק הזה [השני] נפטר כעבור חודש מדלקת קרום המוח, ומאז חברי ערן נעשה אנטי יהדות ודתי יותר ויותר.

כמעט בכל פגישה שלנו הוא משמיץ את האלוקים על כך שלקח לו את הילד. זה צורם לי מאד, אשתי ואני לא מסוגלים לשמוע את ההשמעות הנוראות המלוות לפעמים בקללות, אך אנחנו אוהבים אותו וגם מרחמים עליו מאד בשל פטירת הבן שלו.

וכאן נשאל: מה עושים? איך ממשיכים איתו? האם יש דרך להסביר לו את טעותו?

עוד אוסיף ואשאל: גם אם אי אפשר חלילה להאיר לו את הדרך בגלל מריחותיו וכעסו הגדול על ששיכל את בנו, מהי העצה היעוצה שתגרום לו לכבד אותי בדרכי? כמובן שגם אני אכבד אותו בדרכי! העיקר שהשלום וההבנה ישררו בינינו כמקדם.

כבוד הרב היקר!

אבקש את סליחתך באם הארכתני מדי או כתבתי דברים שאינם מתאימים לכבודם של הקוראים היקרים.

כולי תקווה שתזדרז לענות לי כי הנושא מצער אותנו מאד.

בתודה מראש: א.כ. נתניה.

תשובה:

ידידי היקר והנכבד!

א.מסתחית מאד לקרוא במכתבך על התחזקותך הרוחנית. משמחת מאד העובדה שגם רעייתך היקרה התחזקה יחד איתך. זה בכלל לא ברור מאליו. לצערי הרב התבקשתי הרבה פעמים לעשות 'שלום בית' מחמת שהאיש או האשה החליטו חד צדדית

להתחזק רוחנית ושלום ביתם הופר. כך שהתחזקותכם המשותפת יש בה נחת רוח גדולה מאד לאבינו שבשמים.

ב.מבין אני מאד לליבך. כל חבר טוב נצרב הוא במוחו ובליבו של חברו, על אחת כמה וכמה 'חבר ילדות' עם אהבה כל כך גדולה ונדירה. מובנת לחלוטין החלטתך להמשיך בחברות זאת על אף השוני הגדול שנפער ביניכם בעקבות חזרתך בתשובה.

ג.ערן אוהב אותך מאד וההוכחה לכך שהוא ממשך עדיין בחברות זאת למרות הכעס הגדול שבליבו על בורא עולם.

יתירה מזאת, אהבת אב לבנו מוגדרת בתורתנו הקדושה כאהבה הגדולה ביותר, שהרי נאמר: "כרחם אב על בניו", ועל אף שערך שייכל את בנו, ולמיטב הבנתו, שאינה אלא טעותו, אתה גורם לו עוול בכך שהנך מזדהה עם האלוקים שהחליט לקחת ממנו את בנו התינוק, ולכן תוקף הוא אותך בכל הזדמנות, ולמרות הכל רוצה הוא בחברתך ולא מנתק את הקשר, אין זאת אלא אך ורק מחמת שאוהב הוא אותך באמת.

ד.כיון שעתה ברור לנו שאהבתכם זה את זה אהבת אמת היא, הנך חייב להטיח בפניו את האמת הכואבת שאכתוב לך להלן. אל תחשוש כלל לעשות זאת! האמת הכואבת היא שתייסר אותו ותעיר אותו לחזור בתשובה שלימה. מהי האמת הכואבת?

ה.ערן הוא זה שרצח את הבן שלו!!! הוא ואך ורק הוא האשם היחיד והבלעדי לפטירתו של בנו התינוק!! ועתה אסביר זאת:

ו.בתיקוני הזוהר הקדוש, תיקון ל"ו, אמר ר' שמעון בר יוחאי זיע"א: יום אחד שאלתי את אליהו הנביא זכור לטוב: "מדוע צריך להניח את העורלה בכלי שיש בו עפר?" וענה לי אליהו הנביא: "שמעתי את ה' יתברך מסביר לצדיקים בגן עדן, כיון שהעורלה שייכת לנחש הקדמוני שקולל: 'ועפר תאכל כל ימי חיך', לכן מיד בחיתוך העורלה צריך להניחה בעפר שהוא הלחם של הנחש". והוסיף אליהו הנביא ואמר: "הנחת העורלה בעפר מצילה את התינוק מחרבו של מלאך המוות"!!! מדהים וכואב כאחד!!!

ז.כן ידידי היקר! חברך ערן הוא זה שגרם לפטירתו של בנו!!! אבינו שבשמים ציוה אותנו לשים את העורלה בצלוחית עפר כיון שזה מציל את התינוק מהמוות, אך ערן החליט שהוא חכם גדול ולא צריך עפר, ובכך זירז את הקץ של בנו התינוק.

ח.בטוחני וברור הדבר שמאות אלפי תינוקות נימולו בחדר ניתוחים ולא בטוח שהניחו את עורלתם בעפר, ובכל זאת גדלו הם לתפארת עמנו הנפלא, כיון שהוריהם עשו זאת בהשגחה. אך ערן

חברך מלגלג ובחוצפתו הגדולה עשה הוא זאת כדי להכעיס, ואף אומר הוא זאת מפורשות ומתגאה בכך, ולצערנו הרב התקיים בו מאמר חכמינו זיכרונם לברכה: "כל המזלזל בדברי חכמינו זיכרונם לברכה, אין תרופה למכתו".

ט.על תורתנו הקדושה נאמר: "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום", חובה קדושה על כולנו להגיש את דברי חכמינו בדרכי נועם ובאהבה אין קץ. גם אם אדם חוטא במזיד בחטאים גדולים ונוראים מאד, עדיין מצוונים אנחנו להאיר לו את הדרך בנועם ובאהבה, ובוודאי שאסור לשנוא אותו, כיון שאינו אלא תינוק שנשבה, חכמינו הגדירים אותו כשבי שאינו יודע את חומרת המעשים שהוא עושה ולכן חייבים אנו לקרבו בכל דרך.

אך מו שפוער את פיו ומלגלג על תורתנו הקדושה ומצוותיה, ופוגע בכבודם של חכמי ישראל, הרי הוא הפקיר את נפשו וחשף את עצמו לכל המזיקים והנוזקים כולם, ובוודאי שמידת הדין תפגע בו פגיעה אנושה במכה שאין לה תרופה.

כיון שברור לי שכמה וכמה פעמים דיברת על ליבו של ערן ובכל זאת מקשה הוא את עורפו ואינו מוכן להתמתן ולכבד את תורתנו הקדושה ומצוותיה, לכן חובה עליך לומר לו מפורשות את כל הנ"ל, תאמר לו זאת בנחישות, והלוואי ואמירה זאת תהווה בעבורו 'מכת חשמל' שממנה יתעורר ויבין בטעותו, ואבינו שבשמים שכולו רחמים ישים בליבו לקבל את דבריך, ויתן לו חיים טובים ומאושרים בכל המישורים אמן ואמן.

י.שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

ימי "ספירת העומר" "פרקי-אבות"

"משה קיבל תורה מסיני... הם אמרו ג' דברים": "הו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סייג לתורה".

כתב מרן מלכא, רבנו עובדיה יוסף זיע"א כי על הדיינים חכמי ישראל מוטלת החובה לא רק לדעת את הדין אלא גם למצוא תחבולות על מנת להציל עשוק מיד עושקו, ומביא הוא זיע"א את המעשה הבא: לאיש אחד בעל חנות יין, היה משרת יהודי ולו ארנק מלא מטבעות זהב אשר חסך במשך שנים, והיה מחביאו במרתף החנות בין חביות היין. פעם בא לקחתו משם ולא מצאו.

בא המשרת אל הגאון רבי שלמה קלוגר ובכה לפניו ואמר כי הוא חושד בבעל החנות שגנב את הארנק, כי רק לשניהם מפתח למרתף. קרא הגאון אליו את בעל חנות היין ושאל את פיו על דבר הכסף והארנק. הלה השיב שאינו יודע כלום מזה. אמר הגאון בפניו: "גם אני אמרתי שלא ייתכן לחשוד בך כי לא נחשדו ישראל על כך, ולכן אין ברירה אלא להחליט שאיזה גוי נכנס למרתף וגנב את הארנק, ואם כן צריך אני להכריז על ידי שמש בית הדין ולפרסם במודעות שהיין כולו ייין נסך הוא!! מחמת חשש מגע ידו של הגוי. וחייבים לשפוך את כל היין כיון שהוא נאסר בשתייה".

כאשר שמע בעל היין את הדבר הזה וראה שכלתה אליו הרעה ויהיה לו הפסד גדול וכל רכושו ילך כעת לטמיון, הודה מיד שהוא זה שלקח את הארנק. אך הגאון רבי שלמה קלוגר סירב להאמין לו עד שנשבע בשבועה חמורה שהוא הגנב ומיד רץ לביתו להביא את הארנק להשיבו למשרת, והכל בא על מקומו בשלום.

סיפור עונג שבת לשולחן שבת...

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך!!"
[רבי נחמן מברסלב זיע"א]

בספרו המדהים "מעין השבוע" הביא הרב שלום מאיר וולך שליט"א מעשה שהיה, ומאשר הוא שליט"א כי אימת את פרטיו, והרי הוא לפניכם:

אברך כולל לאחר נישואיו התגורר בדירת חדר בבני ברק. נולד ילד, ועוד אחד, ועוד אחד ועוד אחד...

קנו מטות נשלפות, מיטות קומותיים, שטחו מזרונים על הרצפה בינתיים. כשנולד הילד השמיני היו בני הבית פוסעים בלילה על מרבד של מזרנים. כמובן שאין מה לדבר על מקום להכנת שיעורים, או איזו פינה פרטית או מגירה נפרדת למי מהם בארון היחיד שהיה בביתם.

יש המעלים על נס את אותם חלוצים שייבשו ביצות והתגוררו באוהלים בבואם ארצה. ואילו אנו נעלה על נס את גבורתם של הממיתים עצמם באוהלה של התורה ובוחרים בחיי עולם על פני חיי שעה. בזכותם העולם קיים בזכותם קיימים אנו כאן!! ככתוב: "ונשאתי לכל המקום בעבורם!!"

הילד התשיעי עמד להיוולד, ואותה אשת חיל שאלה את בעלה: "היכן נמקם את מיטתו? האם נתקע קרס בתקרה ונשלשל ממנו עריסה תלויה!!? צודקת! השאלה אכן שאלה. ענה בעלה הצדיק: "אפנה לאבא, אולי יאות להחליף לנו דירה". צחקה האשה: "אילו היה כסף לאביך, לא היינו מתגוררים כך עד עתה!!"

אבל הוא התכוון לאבא אחר. נטל חופשת יום מן הכולל ונסע לירושלים, הלך לכותל המערבי, שריד בית מקדשנו, ונטל ספר תהילים. החל לשפוך נפשו במזמורי הנצח, ומעיין הדמעות נפתח, הדוחק, הצפיפות, התנאים הבלתי נסבלים, הכול צף ועלה וגדש וגלש, בדמעות שלישי.

וכך, מזמור אחר מזמור, שעה אחר שעה עד שלפתע הופרע, מישוהו טפח על שכמו, אדם זר שאלו: "מה לך בוכה כל כך"? ענה: "שום דבר! זה ביני לבין בוראי". הוא המשיך לומר תהילים בדמעות, והלה התערב בשנית: "אמור לי מה מציק לך בבקשה, דאגה בלב איש, ישיחנה".

סיפר אותו אברך על מה בא. אמר לו האיש: "בוא איתי". לקחו למכוניתו, נסע עימו למשרד תיווך ידוע ושאל: "יש לכם דירה מוכנה בת חמישה חדרים?" נמצאה דירה מרווחת צמודת חצר. כתב המחאה על סך מאתים ושישים אלף דולרים, קיבל את המפתחות, והושיטן מיד לידי האברך הנדהם.

אמר האברך: "תודה לך אדוני. אבל איני מכירך, לא אלך פניתי ולא ממך ביקשתי!! ענהו: "אתה אל הבורא פנית. אבל הוא שעורר את ליבי, ואני חש שאני שלוחו לעזור לך!!" אבא אכן החליף לו דירה.

שב האברך לבני ברק, סח לאשתו את הבשורה והביא לכולל מיני ברכות, מעין סעודת הודיה צנועה.

שמעו האברכים, השתאו והתלהבו. פנו לראש הכולל וביקשו חופשה קיבוצית ליום אחד. שכרו רכב ונסעו לכותל המערבי. התפרסו ונטלו ספרי תהילים, והתחילו לומר בהתלהבות ורגש. ככלות הכול, לכולם בקשות: פרנסה ברווח, דירה חדשה, בריאות, חינוך, מה לא... וכך, מזמור אחר מזמור, שעה אחר שעה, ולפתע הופרעו. כצפוי. מישוהו טפח על שכמם, בתקווה רבה סובבו ראשם והתבקשו... לתרום צדקה.

באכזבה עשו את הדרך חזרה. התנחמו בכך שזכו לתפילה בשריד בית מקדשנו, בעצם אמירת עשרות מזמורי תהילים בכוונה וברגש.

למחרת התייצבו ללימודים, סיפרו לראש הכולל על מפח הנפש. שאלו כדי ללמוד: מדוע זכה חברים, והם לא זכו? נענה הרב ואמר: "התשובה פשוטה. הוא נסע לכותל המערבי כדי להפגלל לפני הקדוש ברוך הוא, להעתיק אליו ולבקש ממנו. לכן שלח לו הבורא יתברך את היהודי העשיר להתעניין ולהושיע מיד. אבל אתם נסעתם כדי לפגוש באותו יהודי, ומי ומדוע יעזרכם!!"

מאורי התורה

מאירים את אור הפרשה!!!

"אישה כי תזרע וילדה זכר"...

כתב רש"י הקדוש זיע"א: "כשם שיצירתו של אדם הייתה לאחר יצירתם של כל בהמה חיה ועוף במעשה בראשית, כך תורתו, דהיינו הדינים השייכים לטהרתו נתפרשו רק לאחר תורת בהמה חיה ועוף". ואמרו חכמינו ז"ל במדרש, על הפסוק "אחור וקדם צרתני": "אם זכה אדם- אומרים לו "הקדימו את כל מעשה בראשית לכבודך, שיהיה הכל מוכן כשתגיע", ואם לא זכה- אומרים לו "נבראת אחרון ואפילו יתוש קדמך"! מדוע? כדי שלא יתגאה האדם לחשוב שהוא שליט על הבריאה ויכול ללכת בתאוות ליבו!!

ואמרו חכמינו ז"ל שאחד משבעת הדברים המביאים נגעים על האדם (ב"מ) הוא גסות הרוח, היינו גאוה. לפיכך צריך המצורע להביא "עץ ארז ושני תולעת ואזוב", שכיון שחשב עצמו לגבוה ורם כעץ ארז, תקנתו ורפואתו שישפיל עצמו מגאוותו כתולעת וכאזוב!!

ועל חומרת עוונם, הפסדם ועונשם של בעלי הגאוה, אמרו חכמינו ז"ל: "כל אדם שיש בו גסות הרוח לסוף נפחת, שנאמר: "ולשאת ולספחת". "שאת" לשון של גבהות. ו"ספחת" לשון של דבר טפל של נספח, כמו שנאמר: "ספחני נא... לאכול פת לחם".

ועוד אמרו ז"ל: "כל אדם שיש בו גסות הרוח ראוי לגדעו כאשירה... דהיינו לאבד אותו כמו שיש לאבד עבודה זרה!! ואמרו: "אין עפרו ננער בתחיית המתים... כלומר: אף אם ראוי הוא לקום בתחיית המתים מחמת שלמד תורה ועשה מצוות, כיון שהתגאה על הבריות אין העפר שעל קברו ננער מעליו!! ושכינה מייללת עליו... היינו שצער השכינה על צווארו!! כי אם היה מחשיב עצמו כדל, היה הקדוש ברוך הוא מגביהו עם השכינה יחד, וכעת שהוא מתגאה, נשאר השכינה לבדה בעפר.

וכן אמרו: "כל אדם שיש בו גסות הרוח, אמר הקדוש ברוך הוא: אין אני והוא יכולין לדור באותו עולם..."

ויש לדעת שגסות הרוח, ולשון הרע וצרות עין, הן שלשת העבירות העיקריות עליהן באים הנגעים (ב"מ).

והרב "כלי יקר" מצא לכך רמז בפסוק בפרשתנו: "וגלח את כל שערו, את ראשו ואת זקנו ואת גבות עיניו". מדוע גלח שיער איברים הללו? את שיער ראשו מפני שבגאוותו ביקש הוא להיות ראש לכל דבר ובכל מקום. את זקנו מפני שהוא כעין גדר מסביב לפה והוא פרץ אותה כדי לדבר לשון הרע. ואת גבות עיניו כיון שלא הכבדו על עיניו הנשואות אל הצלחת חבירו, שלא הגנו עליו מפני צרות עין...

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתייהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחייל".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן בזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמת מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד.

רותי 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 050-85-69-000.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

'טיב יומי' שהבל לבסבס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכים ומהנה

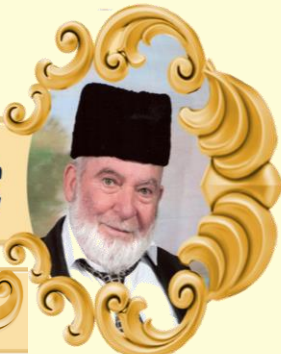
מפי הרב משה יזדי שליט"א

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של הרב משה בבאי הי"ו, ר' אריה חריגי הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, ליאון וקלרה מזרחי הי"ו דוד אטיאס הי"ו, דורון שרפיאן הי"ו, אמיל אליהו הי"ו, חגי כהן הי"ו, לימור בת מזל תחי", לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

צדיק וישר הוא!!

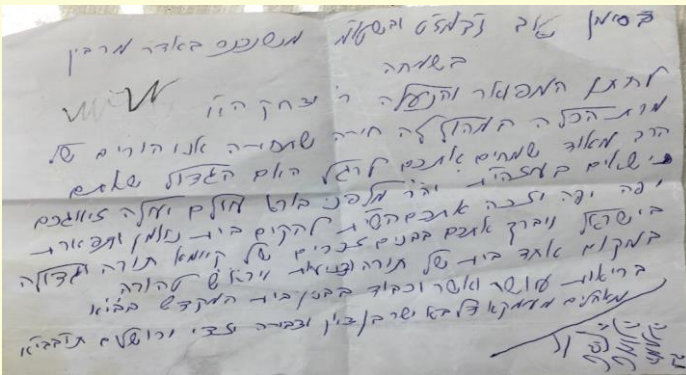

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישראל בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

כיון שמור אבינו זה"ה היה תמיד שמח ועליו, היה זה טבעי לחלוטין שבאירוע של שמחה היה סוחרף הוא בשמחתו את כל הסובבים אותו, ועל אף שבשנים האחרונות לחייו סבל הוא מכאבי ברכיים קשים מאד, בכל זאת לא ויתר הוא לרקוד במרכז המעגל כשהוא מניף את מקלו לגובה ומלהיב את כל האורחים להיכנס למעגל הרוקדים.

ואם כך נהג הוא באירועי שמחה שיגרתיים, הרי שבשמחתם של חברי קהילתנו "עמודי השלום" המעטירה, היתה שמחתו כפולה ומכופלת, וממש היה יוצא מגדרו ומפזז ומכרכר בכל כוחו ופניו היו מאירות באדמימותם מתוקף השמחה הנסוכה עליהם.

בחול המועד פסח הגעתי לשמחת חג קהילתית שהתקיימה בביתו של ידיד נפשי ואהובי הגדול ר' יצחק עשור שליט"א. בתוך שמחתנו הגיש לי ר' יצחק שליט"א את הפתק המצולם שלהלן, אשר כתב מור אבינו זה"ה וצירפו למתנה שהעניק הוא לחתן ולכלה ביום חתונתם לפני כ-15 שנים.

כדי להקל על קוראינו אעתיק את דבריו מילה במילה: "בסימן טוב ובמזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת, משנכנס אדר מרבין בשמחה.

לחתן המפואר והנעלה ר' יצחק הי"ו מרת הכלה המהוללה חיה שתחי-ה, אנו הורים של הרב מאוד שמחים אתכם לרגל היום הגדול שאתם נישאים בעזרת ה' יתברך, יהי רצון מלפני בורא עולם יעלה זיווגכם יפה יפה ויזכה אתכם ה' יתברך להקים בית נאמן ותפארת בישראל ויברך אתכם בבנים זכרים של קיימא תורה וגדולה במקום אחד, בית של תורה וצניעות ויראת שמים שהורה בריאות עושר ואושר וכבוד בבנין בית המקדש במהירה בימינו אמן.

מאחלים מעומקא דליבא ישראל בן ציון וצביה יזדי ירושלים תיבנה ותיכונן במהירה בימינו אמן."

בשולי הפתק הוסיף מור אבינו זה"ה וכתב: "נ.ב. המתנה טעונה טבילה!" זה יחודו של מור אבינו זה"ה, מסגנון ברכתו מובן מילה, ומההערה שבשולי הפתק מובן מהו.

תנצב"ה. זכותו תגו עלינו! [המשד בעז"ה בשבוע הבא].

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "וארבעה אנשים היו מצרעים..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנות-תם:	אחים יקרים ואהובים!! זכרו!
ירושלים: 18:33 [18:53]	ירושלים: 8:47	ירושלים: 13:11	ירושלים: 19:47	ירושלים: 20:26	איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנהרה בכך תבוא עליו ברכה טובה וכל טוב.
תל אביב: 18:50	תל אביב: 8:49	תל אביב: 13:12	תל אביב: 19:49	תל אביב: 20:23	
חיפה: 18:43	חיפה: 8:47	חיפה: 13:12	חיפה: 19:49	חיפה: 20:26	
אילת: 18:37	אילת: 8:49	אילת: 13:12	אילת: 19:44	אילת: 20:20	
באר שבע: 18:50	באר שבע: 8:49	באר שבע: 13:12	באר שבע: 19:47	באר שבע: 20:25	

צנעים אמיתיים